

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 467/2016
10.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Д., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката У.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 1427/13 од 27.07.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1227/15 од 06.11.2015. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 1427/13 од 27.07.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1227/15 од 06.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 1427/13 од 27.07.2015. године, између осталих, окривљени Н.Д. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године која се неће извршити уколико у року од две године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело, те му је изрекао меру безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од четири месеца, док су оштећени З.Р., Р.Р. и Д.Р., у смислу члана 258. став 4. ЗКП упућени на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Окривљени Н.Д. обавезан је да суду накнади трошкове паушала и трошкове кривичног поступка као и трошкове кривичног поступка оштећеном, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1227/15 од 06.11.2015. године, ставом I изреке, усвајањем жалбе браниоца окривљеног М.Б., преиначена је првостепена пресуда у осуђујућем делу у односу на окривљеног М.Б. тако што је окривљени М.Б. на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је

извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, те ставом II, одлучено да трошкови поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Ставом III исте пресуде, одбијене су, као неосноване, жалба Основног јавног тужиоца у Краљеву и жалба браниоца окривљеног Н.Д. и потврђена првостепена пресуда у непреиначеном делу.

Против наведених правноснажних пресуда, у односу на окривљеног Н.Д., његов бранилац адвокат У.М., поднео је захтев за заштиту законитости на основу члана 482. ЗКП, због повреде кривичног закона - члана 439. тачка 1) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, те повреди одредаба члана 41. став 1, члана 42, члана 45. и члана 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Д., адвоката У.М., изричито је нумерички указано на повреду одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољени разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца. Ова повреда се образлаже наводима да је окривљени Н.Д. у предметној саобраћајној ситуацији поступао тако да избегне налет на пешака који стоји на коловозу, који је за њега изненадна и неочекивана препрека; да у тренутку када доноси одлуку да обиђе овог пешака има добру процену јер не угрожава ни једног од учесника ове саобраћајне ситуације. По ставу одбране за поступање противно одредби члана 41. став 1. ЗООБС-а на путевима се мора ценити у тренутку када се поступање предузима а не након настанка евентуалне последице. Одбрана сматра да се

окривљени Н.Д. нашао у ситуацији крајње нужде у којој је прешао на супротну страну како би избегао сигуран налет на оштећеног, сада покојног Т.Р. кога није могао да избегне те у том смислу одбрана налази да је суд морао прелазак на десну страну коловоза ценити у смислу одредбе члана 55. ЗООБС-а на путевима, те да је чињенично стање у редовном кривичном поступку погрешно и непотпуно утврђено.

Изнетим наводима се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП, која одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП није предвиђена као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те је о захтеву одлучено као у изреци ове одлуке.

Поред тога, овим захтевом се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП које, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, нису предвиђене као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, те о њима такође није могло бити мериторно одлучивано, већ је одлучено као у изреци одлуке.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.